U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové ve věci navrhovatele: **Mgr. P. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. přihr. 21/P, Praha 7, o určení lhůty k provedení procesního úkonu ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 51 Ca 13/2009

t a k t o:

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Z postoupeného spisového materiálu vyplynuly následující skutečnosti:

Navrhovatel podal dne 4. 11. 2008 u Okresního soudu v Jičíně žalobu ve věci tvrzeného účastenství v přestupkovém řízení; dne 27. 11. 2008 soud vydal usnesení č. j. 7 C 170/2008 - 7, v němž vyslovil svoji místní nepříslušnost ve věci a věc po nabytí právní moci usnesení postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 7. Z podané žaloby bylo zřejmé, že směřuje proti ministerstvu vnitra, z jejího obsahu však zřetelně nevyplynulo, zda se žalobce domáhá náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., nebo něčeho jiného. Usnesením ze dne 28. 7. 2009 vyzval proto soud žalobce, aby žalobu doplnil; žalobce tak učinil dne 14. 8. 2009. Z podaného doplnění soud dospěl k závěru, že žalobce brojí proti tomu, že s ním nebylo jednáno jako s účastníkem řízení při přestupkovém řízení vedeném před MěÚ Lázně Bělohrad proti p. M.; ze spisu vyplynulo, že v této věci v přestupkovém řízení rozhodoval rovněž Krajský úřad Královehradeckého kraje. Obvodní soud dospěl k závěru, že se jedná o věc, o které přísluší rozhodovat soudům ve správním soudnictví podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“); řízení proto usnesením ze dne 24. 8. 2009, č. j. 14 C 40/2009 - 18 zastavil a navrhovatele poučil o tom, že může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví, a to ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci usnesení.

Dne 4. 11. 2009 podal navrhovatel tutéž žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové; protože žaloba neobsahovala potřebné náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 3 a § 71 s. ř. s., vyzval krajský soud navrhovatele usnesením ze dne 13. 11. 2009, č. j. 51 Ca 13/2009

- 6 k odstranění nedostatků. Na výzvu soudu reagoval navrhovatel podáním ze dne 23. 11. 2009, v němž uvádí, že samotnému mu není jasné, do jaké role se má zařadit, zda je žalobce, svědek nebo oznamovatel či jakákoli jiná osoba; staví se spíše do role prostředníka. Uvádí, že celý případ pramení z řízení ve věci náhrady škody při výkonu veřejné moci, přitom popisuje dosavadní průběh všech řízení, dále popisuje podstatu provinění pachatele p. M., který vnikl do jeho objektu (popis spáchaného přestupku – zničení jeho jízdního kola). Navrhovatel učiněným podáním nedostatky žaloby zjevně neodstranil.

Dne 11. 1. 2010 doručil navrhovatel krajskému soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Uvedl, že průtahy v řízení spatřuje v letitých pokusech o narovnání křivd, jejichž původ je z roku 2002. Uvádí, že od té doby činí intenzivní kroky oslovením samosprávných orgánů, policie, ministerstev, soudů, ombudsmana, státního zastupitelství a výsledky snažení se nedostavují, neboť všechny orgány odkazují na to, že věc nespadá do jejich kompetencí.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je nedůvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že krajský soud proti kterému návrh směřuje, činil potřebné úkony v řízení ihned od podání žaloby, bez jakýchkoli průtahů a nelze dospět k závěru, že byl nečinný. Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší v tomto řízení posuzovat a hodnotit postupy jiných, navrhovatelem uváděných institucí, a výsledky jejich činnosti nelze přičítat k tíži krajského soudu. Nadto navrhovatel ani sám neoznačil žádný z provedených, resp. neprovedených úkonů krajského soudu za průtahy v přezkumném řízení. Výtky navrhovatele směřují výlučně do minulosti.

S přihlédnutím k výše uvedenému nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než návrh zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu